

for Det Islamiske Kulturcenter i København har lejet, er en sammenligning af lejens størrelse relevant.

Såfremt komiteens lejemål fortsætter i alle 50 år, vil komiteen over perioden betale en samlet leje på 50.000 kr. og dertil ca. 29,3 mio. kr. i skat.

Hvis lejen og skatten var fastsat efter samme målestok som ved Justitsministeriets lejemål, ville der over de 50 år skulle betales 7,26 mio. kr. i leje og 32,3 mio. kr. i skat. Det vil med andre ord sige, at den islamiske komité opnår en indirekte statsstøtte på over 10,2 mio. kr.

Post- og Telegrafvæsenet har også et lejemål på området. Det har lejet 18.000 m², som der betales en årlig leje på 540.000 kr. for og skatter på 708.130,66 kr. Hvis der igen laves en økonomisk sammenligning med det lejemål, komiteen har, og der tages hensyn til, at arealet er lidt større, vil statsstøtten over de 50 år være på 22,6 mio. kr.

Såfremt de 15.000 m² blev udlejet kommercielt, ville statsstøtten over 50 år udgøre 40 eller måske 60 mio. kr.

I januar 1990 har Plandirektoratet i Københavns Kommune modtaget en principiel ansøgning fra arkitekt Jarl Hege om tilladelse til at opføre et islamisk kulturcenter på grunden. Der er angivet et etageareal på 530 m² og øvrige funktioner på 2.000 m². Moskéen vil få en kuppel med en diameter på 25 m. Den samlede pris for byggeriet ventes at blive mellem 40 og 50 mio. kr.

Ifølge tingbogsoplysningerne på arealet er der den 7. oktober 1986 tinglyst en lokalplan på matriklen. Den 23. september 1987 er der tinglyst yderligere en lokalplan på området. Ingen af de to lokalplaner indeholder tilladelse til opførelse af en moské.

Så sent som den 11. april 1990 kan Københavns Kommunes direktorat for fysisk planlægning da også fastslå, at en gennemførelse af et mosképrojekt forudsætter, at der udarbejdes en helt ny lokalplan for området.

Lovforslagets baggrund

Regeringens budgetoversigt fra januar 1991 forudser, at statens budgetunderskud vil blive 31,7 mia. kr. i år. Regeringen har i forslag til finanslov for 1991 oplyst, at statens samlede gæld vil nå 509 mia. kr. i 1991, og at den årlige rentebetaling vil komme op på ca. 60 mia. kr.

I den situation er det aldeles urimeligt, at et areal til en værdi af 14 mio. kr. bliver udlejet for bare 1.000 kr. om året. Skatteyderne bliver ganske enkelt snydt, når Folketinget bortgiver mange millioner til et tvivlsomt mosképrojekt på Amager.

Det er aldeles uacceptabelt, at fremmede trossamfund kan leje arealer til »giv-væk-priser«, når nyttige

statsinstitutioner under Justits- og Trafikministeriet skal betale fuld leje. Dertil kommer, at andre trossamfund uden for den danske folkekirke som Scientology, Moonbevægelsen, Jehovas Vidner osv. naturligvis ikke får grunde eller bygninger foræret af staten. Der er således ingen basis for, at muslimer skal have særlig gunstige forhold i Danmark.

Det er derudover ikke uvæsentligt at notere sig, at muslimerne ikke byder andre religioner velkommen i de lande, hvor islam er den majoriserende religion. Jøder, kristne, hinduer osv. har det svært i de fleste af landene med islamisk overvægt. Det er utænkeligt, at andre trosretninger kan få direkte eller indirekte tilskud til at opføre religiøse bygninger endsige modtage de pågældende staters moralske opbakning. I alt for mange lande, Indien, Pakistan, Libanon, Israel osv., er forholdene endda således, at de religiøse uoverensstemmelser giver sig udslag i egentlige uroligheder. Set i det perspektiv er det naivt og kulturelt forkasteligt, at vi vil tillade muslimerne at etablere sig så centralt i København og endda med indirekte milliontilskud fra staten.

Blandt danske statsborgere har den muslimske tro en minimal udbredelse. Det Islamiske Kulturcenter er næppe planlagt for at tilgodese de få danske muslimer. Hele komiteens styring er henlagt til udenlandske muslimer. Hvorfor skal danske skatteydere frastjæles penge til en udenlandsk muslimorganisations ønske om at få et islamisk kulturcenter i Danmark?

Når udenrigsministeren i 1981 valgte at pålægge forsvarsministeren at indgå lejemålet, kan man diskutere, hvad der var den faktiske bevæggrund for den daværende socialdemokratiske regering. I dagspressen (f.eks. Ekstra Bladet den 23. marts 1990) har der været antydning af en sammenhæng mellem den samtidige »klokkerene« aftale om særlige olieleverancer fra de muslimske lande til Danmark.

I dag, efter 9 års lejemål, kan det konstateres, at lejeren ikke har valgt at benytte sin adgang til at bygge et islamisk kulturcenter på arealet. Godt for det. Tiden må derfor være inde til, at Folketinget ophæver lejekontrakten uden yderligere forhandling.

Når man tænker på, hvilke problemer driftige erhvervsdrivende har med at få tilladelse til at igangsætte gavnlige beskæftigelsesfremmende produktion, så forekommer det ganske uhørt, at et islamisk kulturcenter skal bygge en moské på det pågældende område. Kendere af muslimernes traditioner ved, at der fem gange i døgnet kaldes til bøn i form af støjende højtalerbekendtgørelser. Er det overhovedet rimeligt for støjmiljøet i området at tillade sådanne aktiviteter?

Ville en produktionsvirksomhed, som 5 gange i døgnet lavede tilsvarende støjplage, blive godkendt?